

prezentuje film:

POCAŁUJ MNIE

SYNOPSIS

Mia (Ruth Vega Fernandez) i Frida (Liv Mjones), dwie trzydziestolatki, spotykają się na przyjęciu zaręczynowym swoich rodziców. Ojciec Mii, Lasse (Krister Henriksson), zamierza wziąć ślub z matką Fridy, Elisabeth (Lena Endre), a one staną się przyrodnimi siostrami. Mia, która jest skonfliktowana z ojcem i nie była w domu rodzinnym od dawna, przyjeżdża ze swoim chłopakiem, Timem (Joakim Nätterquist). Również planują ślub. Jednak podczas tego pierwszego spotkania między kobietami zaiskrzy, a ich nagła bliskość, wywróci relacje z bliskimi w nieprzewidywalny sposób...

PODSTAWOWE INFORMACJE

Tytuł: Kyss Mig / With Every Heartbeat
Rok produkcji: 2010
Premiera: 2011
Kraj: Szwecja
Długość: 105 min.

Scenariusz i reżyseria: **Alexandra-Therese Keining**
Urodzona w 1976 roku, zadebiutowała w 2003 roku filmem "Hot Dog" jako najmłodsza kobieta-reżyser w Szwecji. „Pocałuj mnie” to jej trzeci film. Oprócz reżyserii pisze scenariusze i sztuki teatralne oraz realizuje castingi.

Producent: **Josefine Tengblad**
Producenta i aktorka, urodzona w 1978 roku. Pracowała przy produkcjach Larsa Von Triera „Dogville” i „Manderlay”. Ma szerokie doświadczenie filmowe i teatralne, zarówno aktorskie jak i produkcyjne. Obecnie pracuje dla szwedzkiej telewizji TV4.

POCAŁUJ MNIE pełne streszczenie

Komediodramat o relacjach rodzinnych i poszukiwaniu własnej tożsamości. Poruszający, czasami prowokujący, słodko-gorzki. Klimat filmu podkreślają świetne zdjęcia Ragna Jorminga.

Historia koncentruje się na Mii oraz nieoczekiwanych skutkach romansu, który odmieni jej życie na zawsze. Dzieje się we współczesnej Szwecji.

Wszystko się zaczyna, kiedy bohaterka wraca do domu rodzinnego w towarzystwie narzeczonego - Tima, świętować zaręczyny i urodziny ojca, Lasse. Spotyka jego partnerkę, Elisabeth i nową rodzinę. Długo tam nie była, wiele się zmieniło, nie jest gotowa na tę konfrontację.

Zachowuje jednak kamienną twarz, ukrywa też przed rodziną, że jej własne życie prywatne powoli się rozpada. W ciągu kolejnych dni w domu, zbliża się do córki Elisabeth, Fridy, ale uparcie stara się zaprzeczyć sama przed sobą, że między nimi iskrzy, że zakochuje się w dziewczynie. Frida również coś do niej czuje i jest nią zafascynowana. Z jednej strony nie chce jednak rozbić jej związku z Timem, z drugiej zniszczyć swojego z Elin. Co więcej, wydaje im się, że nie mogą się sobie podobać, w końcu będą teraz... przyrodnimi siostrami, ta miłość wydaje się zakazana. Poza tym wszystkim, Mia ma wyjść za mąż, nie jest lesbijką, jak Frida.

Wszystko zmienia się, gdy Mia nagle angażuje się w sekretną, bardzo intensywną relację z Fridą. Obie bardzo uważają, by nie ujawnić się przed rodziną i przyszłym mężem Mii. Bohaterka nie jest na to gotowa. Gdy jednak ich związek wychodzi na jaw, reakcja członków rodziny jest niejednoznaczna. Ujawniają się wewnętrzne spięcia, także dotyczące przeszłości rodziny. W obliczu kolejnych konfliktów, Mia panikuje i waha się, co doprowadza do wyjazdu Fridy za granicę. Dopiero to zmusza dziewczynę do konfrontacji samej z sobą, jasnej deklaracji wobec rodziny, a także walki o miłość i szczęście z Fridą.

Wybór Mii powoduje rozłam w całej rodzinie. Okazują się, że rodzice obu kobiet prezentują inne postawy dotyczące akceptacji homoseksualizmu. Jest troska, ale jest też lęk i zaprzeczenie. Nie tylko Mia musi sobie poradzić ze swoją tożsamością. To także egzamin z życia dla jej otoczenia.

Bez wątpienia film POCAŁUJ MNIE znajdzie ważne miejsce w kanonie filmów o tematyce LGBT .

OBSADA

Ruth Vega Fernandez – filmowa Mia – urodziła się w 1977 roku. Pojawia się w filmach kinowych – m.in. „Call Girl” Michaela Marcimaina i „A Midsommer of Love” Staffana Lindberga - i serialach telewizyjnych „Johan Falk”, „Wallander” i „How Soon Is Now”.

Liv Mjönes – Frida – urodziła się w 1979 roku. Debiutowała w szwedzkiej komedii „Miffo” w 2003 roku. Oprócz ról w filmach i telewizji, grywa także w spektaklach teatralnych.

Lena Endre – Elisabeth – pojawiła się na szwedzkich ekranach w latach 80. Od tego czasu grała liczne role telewizyjne i filmowe. Pracowała z Ingmarem Bergmanem przy „Wiarołomnych”. Pojawiła się również w szwedzkiej ekranizacji trylogii „Millenium” – „Dziewczyna z tatuażem”

Krister Hendriksson, urodziny 1946 roku, filmowy Lasse. Najbardziej znany z głównej roli w szwedzkim serialu o Kurcie Wallanderze. Jego kariera kwitnie od 1973 roku, zarówno filmowa, telewizyjna i teatralna.

KOMENTARZ REŻYSERSKI

Seksualność jest naszą istotną częścią, nawet istotniejszą niż moglibyśmy sobie wyobrazić. Czasami zagarnia więcej niż chcielibyśmy lub jej pozwalamy, aż wymyka nam się spod kontroli. Jesteśmy wobec niej bezsilni, nikt nam nie pomoże.

Szczególnie jak jesteśmy zakochani. Wobec miłości też jesteśmy bezsilni, jest poza naszą kontrolą. Kiedy tracimy kontrolę,

emocjonalne granice się przesuwają. Przechodzimy zmianę, niezależnie czy tego chcemy czy nie. „Pocałuj mnie” opowiada historię właśnie o tym stanie.

W sekwencji otwierającej, mamy prezentację bohaterów, ich relacji i motywacji. Główna bohaterka Mia wydaje się być silną, niezależną kobietą, w udanym związku z narzeczonym Timem, ale też w konflikcie z ojcem Lasse i jego nową partnerką Elisabeth. Jej młodszy brat Oskar zdaje się równoważyć emocjonalny chaos relacji Mii z ojcem.

Uroczystość zaręczyn Lasse i Elisabeth w sekwencji otwierającej rzuca snop światła na nastrój całego filmu. Niedługo jednak, mimo, że dynamika tworzącej się relacji między Mią i Fridą zdominuje historię, wyłonią się trzy poboczne linie opowieści: relacja Mii z Timem oraz z ojcem, a także relacja Lasse z Elisabeth.

Zakochanie się w kimś, do kogo na pewno nie powinno się czuć czegoś więcej, jest najbardziej dramatycznym stanem umysłu w filmie. W pierwszych dwóch aktach pokazują jak uczucie całkowitego zamieszania i podniecenia zlewa się w jedno ambiwalentne doświadczenie. W mały, intensywny dramat rozegrany przez kilku naprawdę zdolnych aktorów.

Na wyspie – idyllicznej Fyn – w wakacyjnym domku, Mia i Frida odkrywają wzajemne uczucie, a odosobnienie pozwala rozwijać relację w sekrecie. Montaż podkreśla tę czystą, nie do końca zrozumiałą więź między kobietami. Mia się otwiera dla widzów, ujawniają się jej nowe cechy, przemiana zaczyna mieć miejsce...

Odkrywa ona ukrytą część swojej seksualności wraz z uczuciem, które zaczyna żywić do Fridy. Nie może uwierzyć w to, co się dzieje.

Kiedy Mia całuje Fridę po raz pierwszy, otwiera się przed nimi nowa ścieżka. Każda z nich myśli o tej możliwości inaczej, ponieważ obie mają inne problemy względem niej i inny bagaż emocjonalny. Mia wie, że zdradza Tima, Frida – że okłamuje matkę i Lasse. Film bardzo kontrastuje czułość, kiedy kobiety są na osobności, z krajobrazami i otwartymi przestrzeniami zewnętrznymi. Fridzie czuje się sfrustrowana tą sytuacją, Mia zamyka się w sobie, nie może znieść obecności partnerki, ucieka...

Akt trzeci przenosi opowieść do Sztokholmu. Relacja kobiet, która wychodzi na jaw, powoduje rysę na związku Elisabeth i Lasse. Reakcja Lasse na tą wiadomość głęboko ją dotyka i rozczarowuje.

Mia zdaje sobie sprawę, że związku z Timem nie da się uratować. Nie może przestać myśleć o Fridzie, nie jest już tą samą osobą – nie ma koła ratunkowego, nie kontroluje swojego życia, jest w jeszcze poważniejszym konflikcie z ojcem. W końcu boleśnie zrywa z Timem.

„Pocałuj mnie” jest istotne, ponieważ potrzeba więcej mainstreamowych filmów w tematyce LGTB. To realistyczna opowieść z prostym założeniem. I o to chodzi. Przeszłam długą drogę, żeby postaci, które napisałam pozostały właśnie takie, a sceny miłosne nie zostały wycięte. To historia o miłości, o związkach i o akceptacji. Nie tylko między dwójkiem ludzi, ale też w rodzinie i w samym sobie.

